

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeniósł na A. B. jako członka zarządu odpowiedzialność za zobowiązania płatnika składek (...) sp. Z o.o. z siedzibą w K. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.679.556,39zł

W odwołaniu od powyższej decyzji A. B. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości podnosząc brak możliwości działania w imieniu spółki oraz brak możliwości dostępu do całości dokumentacji spółki poprzez co wskazał na niemożność wskazania składników majątku w celu zaspokojenia zobowiązań wobec ZUS. Wskazał, że działania organu rentowego są przedwczesne i uniemożliwiają spłacenie zobowiązań przez płatnika.

Pozwany ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Niespornym jest, że wnioskodawca A. B. jest członkiem zarządu spółki (...), która to spółka jako płatnik zalega ze zobowiązaniami w płatnościach składek wobec ZUS.

Niespornym jest także, że pozwany ZUS występował z wnioskami egzekucyjnymi jedynie do rachunków bankowych płatnika nie próbując ustalić składników majątku spółki i nie udzielając wnioskodawcy właściwego terminu do wskazania tychże składników.

Spółka której członkiem zarządu jest wnioskodawca posiada składniki majątku trwałego znacznie przewyższające zobowiązania wobec ZUS. Likwidator spółki którym od stycznia jest M. B. jednak występują kłopoty ze sprzedażą poszczególnych składników majątku z uwagi na brak zgody ze strony ZUS-u. Własnością płatnika jest wiele maszyn i urządzeń wykorzystywanych w produkcji, dwa samochody osobowe, samochód ciężarowy które to tylko rzeczy ruchome mają szacunkową wartość około 940.000zł. Ponadto nieruchomości spółki to 9000 metrów kwadratowych działki, hala produkcyjna 1700 metrów, budynek biurowy 200 metrów inne pomieszczenia gospodarze 200 metrów kwadratowych i portiernia. Potencjalny kupiec oferował 5.700.000zł. (zeznania świadka M. B. 00:09 min 49s. do 00:24min.11s. protokołu elektronicznego k. 39m odwrót).

W trakcie postępowania przed organem rentowym odwołujący zwracał się z prośbą do ZUS-u o udzielenie mu terminu do umożliwienia spłaty należności wobec ZUS do 30 listopada 2019r. w celu umożliwienia sprzedaży nieruchomości i ewentualnego majątku ruchomego Spółki. (pismo k.240 akt ZUS).

Natomiast ZUS w dniu 14 października 2019r. wydał zaskarżoną decyzję ograniczając się od egzekucji z rachunków bankowych nie wyrażając zainteresowania majątkiem Spółki.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżona decyzja podlega uchyleniu, jako wydana z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym.

Zgodnie z art. 477¹⁴ § 2¹ KPC, jeżeli decyzja nakładająca na ubezpieczonego zobowiązanie, ustalająca wymiar tego zobowiązania lub obniżająca świadczenie, została wydana z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym, sąd uchyla tą decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

Zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja jest objęta katalogiem przewidzianym powołanym przepisem, jako nakładająca obowiązek zapłaty składek za płatnika jako członka zarządu na A. B., zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 201).

W uzasadnieniu projektu zmiany wprowadzającej przepis art. 477¹⁴ § 2¹ KPC, przykłady wad decyzji, określone jako rażące, wymieniono w zakresie treści (brak oznaczenia stron, niewskazanie sposobu obliczenia świadczenia lub składki), sposobu wydania (wydanie przez osobę nieuprawnioną) i postępowania je poprzedzającego (bez podstawy prawnej lub przedwcześnie – bez zachowania terminów lub przesłanek wydania). Niezależnie od tego, czy wady te dotyczą formy, czy treści decyzji, ich wspólną cechą jest to, że naruszają przepisy o postępowaniu przed organem rentowym w takim stopniu, że ich konwalidacja jest niemożliwa. Naprawienie takich decyzji przez sąd polega w istocie na wydaniu ich na nowo, to zaś wymaga ponownego przeprowadzenia całego postępowania – tyle że przed sądem (J. May, (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., T. Zembruski – red., WKP 2020).

Zaskarżona decyzja została wydana z rażącym naruszeniem przepisów o postępowaniu przed organem rentowym, albowiem zdaniem Sądu została wydana przedwcześnie. Pozwany ZUS kierując się dobrze pojętym interesem społecznym powinien podjąć kroki w celu ustalenia składników majątku zobowiązanej spółki a nie ograniczać się do egzekucji z rachunków bankowych, która okazała się bezskuteczna a skoro odwołujący wskazywał że istnieją składniki majątku pozwalające na spłatę wierzytelności wobec ZUS i zwracał się z prośbą o udzielenie mu terminu do teź realizacji to nie było przeszkód aby ZUS przeprowadził postępowanie wyjaśniające w tym kierunku i uzyskał spłatę zobowiązań. W trakcie jednego tylko przesłuchania świadka będącego likwidatorem Spółki okazało się, że istniejący majątek trwały Spółki zarówno ruchomości jak i nieruchomości w pełni wystarczają na zaspokojenie zadłużenia wobec ZUS. Natomiast organ rentowy nie podjął na etapie własnego postępowania żadnych w tym zakresie ustaleń ani czynności egzekucyjnych pozwalających na ustalenie, że egzekucja faktycznie jest bezskuteczna.

Występowanie w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych funkcji kontrolnej powoduje bowiem, że jest ono kontynuacją postępowania administracyjnego. Przy czym funkcja kontrolna, w obecnym stanie prawnym, zmienionym przepisem art. 477¹⁴ § 2¹ KPC, nie ogranicza się wyłącznie do materialnoprawnej oceny legalności decyzji administracyjnej. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w postanowieniu.

Zarządzenie: Odpis postanowienia z

uzasadnieniem doręczyć ZUS